

Joi, 3 Septembrie, 2026

**†) Sf. Cuv. Neofit și Meletie de la
Mănăstirea Stânișoara; Sf. Sfințit Mc.
Antim, episcopul Nicomidiei; Sf. Cuv.
Teoctist din Palestina**

Galateni 1

¹ Pavel, apostol nu de la oameni, nici prin om¹, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu-Tatăl Care L-a înviat pe El din morți,

² și toți frații care sunt împreună cu mine, Bisericii Galatiei:

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Domnul nostru Iisus Hristos,
[...]

²⁰ Iar în cele ce vă scriu, iată o spun înaintea lui Dumnezeu că nu mint.

²¹ După aceea am venit în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.

²² Și după față² le eram necunoscut Bisericii lui Hristos celor din Iudea;

¹ Apăsată precizare inițială împotriva celor ce contestau autoritatea lui Pavel, sub pretext că el nu fusese ucenic direct al lui Iisus Hristos.

² = Direct, personal.

²³ ci ele doar auziseră că „cel ce ne prigonea pe noi odinioară, acum binevestește credința pe care altădată o nimicea”;

²⁴ și-L slăveau pe Dumnezeu într-o mine.

Galateni 2

¹ Apoi, după paisprezece ani, m'am suit iarăși la Ierusalim cu Barnaba, luându-l cu mine și pe Tit.

² M'am suit potrivit unei descoperiri³; și le-am făcut arătare – dar în chip deosebit celor mai de seamă⁴ – despre Evanghelia pe care o propovăduiesc la neamuri, pentru ca nu cumva să alerg sau

³ Deși, în virtutea misiunii sale speciale, Pavel propovăduiește „pe cont propriu”, el știe prin revelație că predica și pozițiile sale trebuie să aibă consensul Bisericii-Mame, cu care legătura nu trebuie niciodată întreruptă.

⁴ Textul sugerează o întâlnire separată cu Apostolii Iacob, Petru și Ioan, „stâlpii” Bisericii menționați în versetul 9.

să fi alergat în zadar.

³ Dar nici Tit, care era cu mine și era elin, n'a fost silit să se taie'm-prejur; –

⁴ dar⁵ din pricina fraților mincinoși care se strecuraseră să ne iscodească libertatea pe care o avem în Hristos Iisus, ca să facă din noi niște sclavi⁶;

⁵ cărora însă noi nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână neclintit pentru voi.

Marcu 5

¹ Și au venit în cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor⁷.

² Și de'ndată ce El a ieșit din corabie, L-a întâmpinat din morminte un om cu duh necurat

³ care își avea locuința în morminte; și nimeni nu putea să-l lege

⁵ Subînțeles: Dar toată această situație (controversa asupra circumciziei)...

⁶ = Robi ai Legii Vechi; aserviți iudaizanților care cereau ca păgânii convertiți la creștinism să fie mai întâi circumciși și apoi botezați, poziție căreia Pavel i se opune cu îndârjire.

⁷ Gadara, oraș situat în sud-estul lacului Ghenizaret. Făcea parte din federația celor zece orașe și cetăți autonome, cunoscută sub numele de Decapole. Populația era în majoritate non-iudaică, păgână, ceea ce explică și îndeletnicirea de a crește porci.

nici cu lanțuri,

⁴ pentru că de multe ori, fiind legat în obezi și în lanțuri, el rupea lanțurile și obezile, le sfărâma și nimeni nu putea să-l potolească;

⁵ și neîncetat, noaptea și ziua, era prin morminte și prin munți, strigând și tăindu-se cu pietre.

⁶ Iar văzându-L de departe pe Iisus, a alergat și I s'a închinat.

⁷ Și strigând cu glas puternic, I-a zis: „Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu-Cel-Preaînalt? Te jur pe Dumnezeu să nu mă chinuiești!...”.

⁸ Că îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din om!”

⁹ Și l-a întrebat: „Care-ți este numele?” Și l-a răspuns: „Numele meu este Legiune⁸, că suntem mulți”.

¹⁰ Și mult Îl rugau să nu-i trimită afară din acel ținut.

¹¹ Iar acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci care păștea.

¹² Și L-au rugat, zicând: „Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei”.

¹³ Și El le-a dat voie. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci, și turma s'a repezit de pe stâncă'n mare. Și erau ca la două mii și se

⁸ Cea mai mare unitate romană, alcătuită din infanterie și cavalerie.

înăbușeau în mare.

Tâlcuire

¹⁴ Iar cei care-i păzeau au fugit și au dat de veste în oraș și prin sate. Și au venit să vadă ce s'a întâmplat.

¹⁵ Și s'au dus la Iisus; și l-au văzut pe cel demonizat șezând jos, îmbrăcat și întreg la minte, pe el, care avusese legiune de demoni; și s'au înfricoșat.

¹⁶ Iar cei care au văzut le-au povestit ce s'a făcut cu demonizatul și despre porci.

¹⁷ Și ei au prins a-L ruga să plece din hotarele lor.

¹⁸ Iar când intra El în corabie, cel ce fusese demonizat Îl ruga să-l ia cu Dânsul.

¹⁹ Și Iisus nu i-a îngăduit, ci i-a zis: „Mergi la casa ta, la ai tăi, și spune-le cât a făcut Domnul pentru tine și cum te-a miluit”.

²⁰ Iar el a plecat și a început să vestească în Decapole câte a făcut Iisus pentru el; și toți se minunau.⁹

„Legiune este numele meu, căci suntem mulți.” Duhurile nu sunt trupești, ca atare nu ocupă loc asemenea trupurilor. Așa se explică posibilitatea locuirii fizice a mai multor duhuri într-un singur om. Posibilitatea morală a acestui lucru se explică în ce privește duhurile prin imoralitatea lor sau prin lipsa oricăror principii morale; iar în ce privește omul, prin contactul larg dintre structura lui sufletească și tărâmul întunecat al duhurilor necurate. Astfel se explică însă numai puțința acestui lucru, iar realitatea sălășluirii demonilor în om este supusă unor condiții pe care nu avem puțința să le definim. Putem spune doar că această sălășluire nu este întotdeauna văzută, nu se vedește întotdeauna prin manifestările cunoscute ale celor îndrăciți. Există o sălășluire nevăzută, ascunsă a duhurilor în om; mai există și o stăpânire a duhurilor care nu se atinge de trupuri, ci are putere asupra minților, pe care le mână precum vor prin patimile ce lucrează în ei; iar oamenii cred că făptuiesc ceea ce vor, fiind în fapt batjocoriți de puterile necurate.

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Dar ce e de făcut? Fii un creștin adevărat și nici o putere a vrăjmașului nu te va birui!¹⁰

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*